

SLOVENSKE NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom racuna se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnishtvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Dnevni paberki.

I.

Pred nekoliko dnevi presenetila nas je Praška „Politik“ z dopisoma iz Trsta in iz Celovca, v katerih državnik, ki je previdno svoje ime zamolčal, na dolgo in široko priporoča zopetno ustanovitev nekdanjega ilirskega kraljestva, kakeršno je bilo za zloglasnega Metternicha časov.

Ko smo rečena dopisa dobili v roke, bili smo si negotovi, ali bi jih zarezali na rovaš kislh kumar, ali pa na rovaš letos izredno vročih pasjih dnij. Morda je uplivalo oboje na nepoznanega pisca, ki je vrgel mej svet projekt, kateri skoro da ni vreden črnila, kar se ga bode zanj prelilo, kajti brezimnega dopisnika načrt ni družega nego takozvana „Projektmacherei“.

Dopisa iz Celovca in Trsta vzbudila sta celo vrsto člankov v hrvatskih listih. „Obzor“, „Hrvatska“, „Srbobran“ in „Agrar Zeitung“ bavili so se s tem čudnim projektom, o katerem bi mi ne bili izpregovorili niti besedice, da ni tudi „Mir“ v poslednji svoji številki razpravljajal istega vprašanja. To dalo nam je pravi povod, da tudi mi v tej zadevi povemo svoje misli.

Pred vsem zdi se nam potrebno konstatovati, da hrvatski listi jako odločno zavračajo idejo ilirizma. „Obzor“ sam piše, da je ilirizem preživel svoj čas, da ne more biti Hrvatov niti narodno, niti politično ime. „V formaciji nekdanje ilirske kraljevine, bi naši bratje (Slovenci) ne našli rešitve svoje. To ime bi naopak pospeševalo širjenje separatističnih idej, vrglo bi novo seme razdora, kakor da takšnega semena še ni dovolj in delalo bi zapreke narodnemu našemu zjedinenju.“

Ako Hrvatje, ki se s ponosom ozirajo nazaj na ilirsko dobo, na dobo narodnega svojega prepoda, tako energično odbijajo idejo ilirizma, se tudi mi Slovenci niti od daleč ne moremo spoprijazniti z njo. Od 1848. l. je našega programa glavna točka: Zjedinjena Slovenija. Na vsakem važnejem shodu, na mnogobrojnih taborih, kjer je svoje sveto prepričanje izreklo mnogo tisoč rodoljubov slovenskih iz vseh naših pokrajin, v ogromnih pe-

ticijah, broječih veliko tisoč podpisov, v deželnih zborih, sploh pri jako mnogih prilikah, poudarjala in dokazovala se je nujnost in potreba „Zedinjene Slovenije“ — in smelo se trdi, da kadarkoli se snide le par zavednih rodoljubov, vsekdar je jedna izmed prvih nabitnic na ta sijajni naš ideal. Zedinjena Slovenija je in ostane vrhunec naših teženj, naših želja, to pa tembolj, ker sloni na narodni osnovi, ker jej je temelj narodnostna ideja.

Zaradi tega ne umejemo, kako je dopisnik v „Politik“ mogel biti toli drzen, da je na svojo pest izlegel ta projekt. V tacih vprašanih vender ne gre, da bi vsakaterik tiral svojo politiko in pisal, kakor mu hipna muha velevala. V tacih zadevah treba narodne discipline, sicer trpi ugled narodov in nasprotniki porekó, da se lovimo in tavamo, ne da bi znali kaj in kako. Že zaradi tega je omenjeni načrt ilirizma obžalovanja in graje vreden.

Govoré pa še drugi razlogi proti njemu. Ilirsko kraljestvo, katero je ustanovil Napoleon I., vzbujalo bi v gotovih krogih neljube spomine, za ilirsko kraljestvo, kakeršno je bilo za Metternichove dobe pa sploh ne damo niti piškavega lešnika. V obče Slovenci nemamo niti povoda, niti razloga, da bi se sklicevali na katerokoli zgodovinsko stališče. Zgodovina naša je taka, da je ni, in še ta je le s krvjo in solzami pisana. Za nas je spasonosna jedina le narodnostna ideja. V tem znamenji začelo je naše politiško gibanje, v tem znamenji naš prepod. Skoro pol stoletja borimo se pod tem prapodom, sedaj pa naj bi hkratu izbrali si nov grb, pod katerim bi niti ne bilo prostora za štajerske Slovence, torej za našega naroda tretjino, za krasno deželo ob Muri, Dravi in Savinji, ki je jedina ohranila našega roda ime in dala nagib najvažnejim narodnim podjetjem?

Vsak nov načrt treba da ima svojo praktično stran. Ideja Ilirije pa je popolnoma jalova in duševni njen oče, oziroma očuh, nam niti ne pove, zakaj bi „Zedinjeno Slovenijo“ rad vrgel raz krov, zakaj pa priporoča Ilirijo. V preprosti svoji pameti si ne moremo misliti, v čem bi bila baš Ilirija za nas koristnejša in koliko več bi bilo upanja, uresni-

čiti jo. Gospod pisec bil je v tem oziru tako molčeč, kakor da je imel vodo v ustih. Nad stare fraze se ni dvignil. S takimi pa ne zvabi nikogar z zapečka. Zatorej pričakujemo, da nam bode skoro natočil čistega vina o svojem projektu in razložil, zakaj se on usaja pisati popolnoma nasprotno proti javnemu mnenju, zakaj on krha narodni naš program, zakaj je on krenil na stransko pot, ter naposled povedal, kako, s kom in kedaj misli ustanoviti Ilirijo.

Naloga ta seveda je velika in gospod pisec jej izvestno ne bode kos, ker je precenjeval svoje sile. Zato nam menda ne bode štel v zlo, ako mi njegovo Ilirijo denemo „ad acta“ in jo zabeležimo v isto vrsto, v kateri so „efemeride“.

Družbe sv. Cirila in Metoda redna V. velika skupščina v Ljubljani dne 24. septembra 1890. leta.

(Dalje.)

11. Kotmareves: Tomo Kobav, R. Krušič, Filip Haderlap.
12. Litija: Fran Knaflič, posestnik, Fran Šušteršič, kaplan.
13. Saleška dolina v Šoštanj: Ivan Kačič, c. kr. notar.
14. Kostanjeviški okraj na Dolenjskem: Miha Novak, Viktor Rozina, notar, A. Šmid, pooblaščenec.
15. Brdski okraj na Gorenjskem: Iv. Vrhovnik, župnik.
16. Beljak in okolica: Župnik J. Jerman, Janez Gajler, Ivan Grabar, J. Vajt, J. Vilč, Janez Wuherer, posestniki.
17. Postojina: Miroslav Vičič, nadžupan dr. Ivan Pitamic, odvetnik.
18. Cerklje na Gorenjskem: Andrej Vavken, župan, nadučitelj, Radoslav Hočevnar, farmaceut.
19. Mokronog: Anton Žlogar, pooblaščenec.
20. Turjak: Jernej Kosec, župnik.
21. Kropinsko-Kamnogoriško-Dobravška: Val. Aljančič, župnik.
22. Zenska podružnica v Trstu: Anton Žlogar, pooblaščenec.

LISTEK.

Med knjigami in ljudmi.

(Češki spisal Svatopluk Čech, preložil I. Skalar.)

I.

V stranski ulici sta se srečala dva prijatelja iz dijaških let. V obljudenejšem delu mesta bi se brez dvojbe srečno zmuznil drug mimo drugega; a tu na dolgem praznem hodniku, ob katerem se je vila vrsta hermetično zaprtih ali po postavnih vratarih branjenih plemiških hiš, bilo je radostno spoznanje in pozdravljenje po toliko letih neizogibno.

Tri korake drug od drugega razprostrla sta rōki, vskliknila z radostnim presenečenjem: „Vaclav!“ „Vojteh!“ in nista premagala izkušnje, da bi se ne objela. Menjala sta dva srčna poljuba in prenehala, ko sta si hotela dati tretjega.

Kmalu potem je že vedel Vaclav, da je Vojteh domač kapelan v neki grofovski rodbini, da biljarduje z mladimi grofiči, da upa na krasno župnijo, da ga je nedavno neki bivši sošolec prosil posojila, da rabi samo batistne žepne robce, da se noben razumnik ne more sprijateljiti z Darwinovim naukom in da je danes jako lepo vreme.

Ob jednom je čital z obraza mladega kapelana migljaj, naj dobro premotri njegovo lepo rast, gladko kretanje, svežo rdečico in okusno skodrane lase ter pravično sodi, kake uspehe bi taka zunajnost dosegla mej svetom, ko še v dolgi črni suknji z belim kolarjem, z minijturno tonzuro na glavi potemneva mnoge posvetnjaka, kaj stoprav neukretnega prijatelja Vaclava.

Obleka Vaclavova je bila nekako zanemarjena, lasje in brada razmršeni, in ž njegovega suhega obraza je sevala neka tesnoba.

Po mnogem popraševanju zvedel je prijatelj kapelan o zdajnem stanu in službi njegovi le toliko, da si mora na cestah zatiskavati z roko nos in usta, da se v tem poletnem prahu in soparici mestni ne zaduši.

Ta drobtinica je bila duhovnemu prijatelju dovolj, da takoj z dejanjem dokaže bivšemu sošolcu svojo iskreno naklonjenost.

Udaril se je z roko ob čelo in vskliknil: „Glej, to bi bilo za-te!“

Vaclav je plašno pogledal Vojteha, in za hip zablislila je nada v njegovem očesu. Samo za hip — vidno je bila že šestokrat prevarjena.

„Čuj,“ nadaljeval je kapelan, „ali ne bi hotel prebiti nekaj mesecev v najkrajšem gorskem kraji,

v starem gradu, prilepljenem kakor gnezdo romantike k temenu in bokom visoke skale, v polnem krasu sivih, okroglih stolpov, rtastih streh in strešic, vrtoglavih pomolov, gotiških oken, divnih lin in stebrov, skratka v gradu, kakor bi ga obistinil iz najpoetičnejšega vitežkega romana?“

„Kaj je na hotenji“, rekel je Vaclav z nekako trpkim glasom.

Mladi duhovnik tega ni opazil in nadaljeval je z rastočim naudušenjem: „Prebivati ondu v skriti sobici s starožitno opravo in, ako razgrneš obledele zastore okna, čutiti na čelu sveži, čisti gorski veter, gledati v megleni daljavi razprostrto, s polji in gozdi pretkano, s srebrom potokov in rek prešivano, s skupinami mest in vasic okrašeno preprogo nižave in prav pod saboj pod navpično sivo steno in pokasto, bujno z mahom in plevelom porasteno skalo strehe in pomole, ceste in vrte lepega mesta, v čegar pritlikavo gnječo lahko stopiš s svoje višave, ako nečeš raje bloditi po tajinstvenem somraku starega, prekrasno puščobnega parka, ali s trnekom sedeti na bregu pozornega gorskega potoka“ —

„Ob hvaležno struno v moji duši si zadel“, segel mu je Vaclav v besedo, „ali kaj to, ko zveni zaman.“

23. Kamnik: Andrej Mejač, trgovec.
 24. Prem na Notranjskem: Anton Grahor.
 25. Ptuj: O. Konrad Stazinski.
 26. Novomesto: Ant. Koblar, pooblaščenec.
 27. Pivska na Notranjskem: Fran Križaj, tovarnar, Matej Pintar, ekspozit.
 28. Št. Peterska v Ljubljani: Fran Povše, pooblaščenec.
 29. Prva Ljubljanska: Gustav Pirc, tajnik.
 30. Greta pri Trstu: Anton Škabar, Vatroslav Počivalnik, pooblaščenec.
 31. Št. Jakobska-trnovska: Mavriliš Šarabon, Andr. Kalan, dr. Fran Papež, deželni poslanec, dr. I. Šušteršič, pooblaščenec.
 32. Tržaška moška: Anton Škabar, Vatroslav Počivalnik, kapelan.
 33. Sv. Ivan v Vrdeli: Anton Škabar in Počivalnik, pooblaščenec.
 34. Bled: Ivan Berlic, župnik.
 35. Ajdovščina: dr. Peter Defranceschi, sekundarij v deželni bolnici, pooblaščenec.
 36. „Gorenjska Dolina“: Al. Hudovernik, c. kr. notar, pooblaščenec.
 37. Celovec: Vekoslav Legat.
 38. Poljanska dolina na Gorenjskem: Župnik Jernej Ramovš.
 39. Briska: Hrabroslav Volarič, nadučitelj.
 40. Št. Štebenj na Zili: Župnik J. Jerman. Tajnikovo poročilo slóve:

Slavna skupščina!

1. Po slišanih besedah družbinega prvomestnika ni treba moji malenkosti delati kacega uvoda, marveč kar odkriti vam je sliko družbenih naporov, povedati vam, kaj je družbeno vodstvo ukrepalo in izvrševalo, da morete soditi, velecenjena gospóda, je-li ono opravidalo zaupanje, katero mu je lanska skupščina poverila.

Torej kar „in medias res“!

Naštevati vsega, s čemur se je pečalo družbeno vodstvo, pač ni potreba, ker bi bilo mučno za slavno skupščino in za poročevalca. Le v glavnih obrisih naj podam družbeno gibanje v zadnji upravni dóbi.

Po IV. skupščini na Bledu 8. avgusta 1889, v kateri je bil vsled odstopa prezaslužnega odbornika, župnika J. Zičkar-ja, izvoljen ud glavnemu vodstvu dr. Ivan Dečko iz Celja, sešlo se je vodstvo k 12. sejam, da je rešilo društvene zadeve; in sicer je bila: XXVIII. — oziroma 1. seja te upravne dóbe — dne 21. avgusta 1889, XXIX. dne 2 okt., XXX. dne 6. novembra, XXXI. dne 4. decembra, XXXII. dne 8. januarja 1890, XXXIII. dne 5. marca, XXXIV. dne 21. maja, XXXV. dne 2. julija, XXXVI. dne 30. julija, XXXVII. dne 23. avgusta, XXXVIII. dne 10. septembra in XXXIX. dne 18. septembra zadnja — je bila seja ožjega odbora.

Vsi prejšnji opravitelji — tudi ožjega odbora — prevzeli so drage volje dosedanje posle ter jih skoro vse sami izvrševali — izimši odpravo zavitkov s knjigami, koje je vodil bukvoze Ivan Bonač.

3. Dasi je družba razširjena povsod, kóder se glasi slovenska govornica, vendar je želeti še več po-

„Le hoti, in vse to imaš,“ dejal je duhovni prijatelj, položivši mu prijazno svojo roko na ramo. „Stvar je taka. Grof se je nedavno spomnil, da bi bilo treba natanko pregledati in urediti bogato knjižnico, katere so zbrali njegovi predniki na orlskem gradu, in katero je jako pomnožil ranjki njegov brat, preživlevši zadnje dni svojega življenja ondu v znanstvenem delovanju in čudovitih trmah. Išče že za to sposobnega človeka. Kolikor te iz prejšnjih let poznam, si zato, kakor ustvarjen. Plačilo bo dostojno — ne poznam sicer tvojih razmer — —“

Duhovni tukaj ni nehoté prenehal; njegov pogled se je nekako zmagovito uprl v bolestni obraz tovarišev.

Vaclav se je zamislil. Za trenutek je dvignil glavo, očesi sta se mu zažarili v živem ogoji in iz ust mu je prodrlo vprašanje: „Ali kdo vé, ako do bodem to mesto?“

„Jaz vem“, odgovoril je mladi duhovnik z naglasom, ponosno dvignivši čelo in prijazno, pomenljivo se smehljajoč. „Ako bi tudi grof ne hotel, — grofica je gospodar v hiši. —“

Meroma teden dnij po tem dogodku ropotala je nevkretna kočija po zaviti poti navzgor k orlskemu gradu, čegar različni stolpi so tajinstveno odsevali na jasnem, zvezdnatem nebu. V temni puščobi njegovega poslopja je le sem ter tija boječe bliščala skrita lučica. (Dalje prih.)

družnic, ker brez teh ni mogoče dosegati društvenih smotrov, ki zahtevajo zmeraj večje novčne vsote. Lani smo izkazali v „Vestniku“ 85 podružnic s 6860 člani, letos je poskočilo število na 91. Nove podružnice so: Tek. št. 86. Sv. Lenart v Slov. Goricah, 87. Tolmin na Goriškem, 88. Cerklje na Gorenjskem, 89. Št. Štebenj na Koroškem, 90. Priblaves na Koroškem, 91. Kostanjevica na Dolenjskem. Do sinoči se je naštel vseh družbenikov po njih kategorijah vkup 7589.*)

Bližamo se torej stotini podružnic, ki se bo dala doseči z nekoliko večjo živahnostjo in delavnostjo rodoljubov osobito ob jezikovni meji. Zakaj to poudarjam?

Iz imenika podružnic v zadnjem „Vestniku“ se prepričajo čč. skupščinarji, da jih je skoro polovico na Kranjskem, namreč 38 in z letošnjima dvema 40. Za temi jih je na Štajarskem 22 — dasi ondi živi skoro toliko Slovencev, kakor v osrednji Kranjski. Koroško jih ima 13, Goriško 12, Trst z Istro 5.

Iz tega sprevidijo naši dragi bratje na okrog, da jih iz osrednje Kranjske radi podpiramo, dasi mi od družbe za svojo mladež dosti ne pričakujemo; a zavedamo se dolžnosti, da njemu, ki je v večji nevarnosti, požrtvovalno prihitimo na pomoč. In vem, da vsem govorim iz srca: Vsako slovensko dete, ki bi ga nasprotnik zvalil v svoje zavode in ga iznarodil, nam je tako drago, kakor naše lastno, ki še ni v tej nevarnosti. Izrečno pa poudarjam tu pri veliki skupščini: da ne jednega tujerodnega otroka družba do sedaj ni vabila v svoje usne zavode in ga tudi v prihodnje vabila ne bode. (Tako je!)

S tem v zvezi je premislek, kako povišati družbine dohodke, ker ti so — poleg podružničnih naporov — življenjska moč naši družbi. Vodstvo tudi tega ni spustilo z oči. Na lauski skupščini bil je vsprejet nasvèt, naj bi se s prošnjo zglasilo pri vseh čč. župnijskih predstojništvih po Slovenskem, da bi se nabiralo za družbo in bi se župnije po uplačanem stotaku upisale kot pokroviteljice družbi sv. Cirila in Metoda po § 4. družbinskih pravil.

Vodstvo je pretresavalo ta predlog ter ga je odobrilo. Meseca oktobra 1889 zglasilo se je s posebno prošnjo, št. 832, pri vseh čč. župnijskih predstojništvih — pojasnivši jim namen družbe in priloživši po jeden izvod „Vestnika“, — da bi blagovolili duhovni in posvetni rodoljubi zbirati prispevkov toliko časa, da se lahko ista župnija (ali občina, trg, vas) upiše mej pokrovitelje družbe sv. Cirila in Metoda. Uspeh dozdej še ni bil popolnoma ugoden; a vendar se je tudi v tem oziru pomnožila vrsta pokroviteljev. Lani smo jih šteli 38. Letos je prirastlo: Tek. št. 39. „Šmartno pri Litiji“. Ondotni rodoljubi pod načelnštvom Frana Šušteršiča nabrali so v kratkem, ter poslali 121 gld. 48 kr. ter je tako Šmartno upisano mej pokrovitelje. Št. 40. Pogorska „Župnija Št. Lambert“ je pristopila s stotakom družbi kot pokroviteljica. Št. 41. Dr. J. Glančnik, odvetnik v Mariboru, je svojo nagrado, 100 gld., kot ravnatelj ondotne hranilnice daroval družbi, ki ga je upisala mej svoje pokrovitelje. Št. 42. Martin Drčar, župnik v Preski, uplačal je 100 gld. kot pokrovitelj. Št. 43. Z uplačanim stotakom postal je pokrovitelj Andr. Kalan. Št. 44. „Litijske in šmartinske Slovenke“ poslale so 101 gld. in pristopile po svoji zastopnici gospej Svetčevi mej pokroviteljice. (Živele, slava!) Ako se je osobito v tem kraju moglo v kratkem času toliko storiti v prosep naše družbe, zakaj bi se ne moglo drugod?

Vodstvo si usoja to zadevo še jedenkrat prav toplo priporočiti vsem čč. skupščinarjem in po njih vsem občinom ter imovitejšim krajem po naši mili domovini. (Dalje prih.)

*) Imenik podružnic s številom udov sledi ob koncu.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 30. septembra.

Zopetna zmaga Mladočehov.

Pri dopolnilni deželnozbornski volitvi v Jindřihovem Hradci (Neubaus) dobil je bil mladočeški kandidat dr. Jan Slavik (od oddanih 670) 520 glasov, dr. Wolf 120 glasov, dosedanji poslanec dr. Naxera 9 glasov.

Češkonemška sprava.

Koncem minolega tedna bila so posvetovanja staro- in mladočeških poslancev o spravi. Teh posvetovanj udeležili so se Staročehi Trojan, Matuš, Skarda in Mladočehi Julij Gregr, Herold in Kučera. Staročehi bi bili radi pridobili Mladočehe, da bi ž

njimi v deželnem zboru vzajemno postopali. Mladočeški zastopniki so pa izjavili, da so za skupno delovanje, če Staročehi le pokažejo resno voljo, da hočejo z njimi vzajemno delovati. To pa morejo pokazati le s tem, da se odločno postavijo proti Dunajskim dogovorom. Staročehi bi bili radi vedeli, katere določbe Dunajskih dogovorov bi ugajale Mladočehom, ali poslednji so se izognili odgovoru, češ, da se ne more razpravljati o posamičnih točkah, ker so po zapisniku Dunajskih konferenc morajo vsprejeti vse točke, da se sprava ne razdere. Pri posvetovanjih se zatorej ni doseglo nikako sporazumljenje. Kakor se govori, bodo se posvetovanja ta teden nadaljevala. Kakega uspeha od njih ni pričakovati, ker se Mladočehi ne marajo nič udati, vedoč, da imajo narod za seboj.

Volitev jednega poslanca v gališki deželni zbor.

Poljske konservativce jako jezi, da se kmetje nečejo več ravnati po odredbah centralnega odbora, temveč postavljajo pri volitvah svoje kandidate. Te dni so kmetje v Saibuszkem volilnem okraju izvolili za deželnega poslanca kmeta Vojteha Mizio, vitez Czezc, katerega je postavil centralni odbor, je pa propal. Zmago kmetijske stranke so z veseljem pozdravili demokratije, ki vidijo v tej zmagi veselo znamenje, da tudi po deželi plemenitniki izgubljajo upliv. Konservativci so bili napeli vse sile, da bi zmagali. Mnogo denarja so raztrosili za volilne agitacije. Ko se je razglasil nepovoljni izid volitve, je iz jeze načelnik okrajnega zastopa Mihajlovski odložil svoje dostojanstvo. Prisotni kmetje pa so mu na to odgovarjali, da bi ne bilo škoda, če bi na njegovo mesto bil voljen kak kmet. Napredovanje kmetijske stranke v Galiciji je zaradi tega veselo znamenje, ker poljski kmetje neso tako nasprotni Rusinom nego plemenitniki in bode sporazumljenje mej obema narodnostima v deželi ložje, če bodo kmetje imeli več upliva v deželnem zboru.

Vnanje države.

Shod v Rohnstocku.

„Nord“ shodu v Rohnstocku ne pripisuje posebne važnosti. Tripelalijanca je za Nemčijo le zasilno sredstvo, ne pa zveza s pozitivno in ofenzivno solidarnostjo, kakor jo slikajo avstrijski listi. Gledé na balkansko politiko je večina Nemcev še vedno Bismarckovega mnenja, da ni vredno žrtovati kosti jednega pomerskega grenadirja. Javno mnenje v Nemčiji se ne briga za Stambulova usodo, temveč le za notranje zadeve. Na Balkanu vzdržuje Nemčije nesebitnost ravnovesje z nameni avstrijske diplomacije. Tripelalijanca ima za Nemčijo le to vrednost, da varuje njeno akcijsko svobodo. Treba bi bilo še drugih dogodkov, nego je bil shod v Rohnstocku, da bi se moglo sklepati, da se je kaj premenila nemška politika.

Volitve na Srbskem

so končane. Izvoljenih je 13 radikalcev, 18 liberalcev in 1 naprednjak (Garašanin sam). Na dveh krajih bosta dopolnilni volitvi. Iz teh števil je razvidno, da imajo radikali ogromno večino in še vedno narod za seboj. Naprednjaki so pa tem povodom korenito preverili se, da jih narod ne mara in da so ulogo svojo doigrali.

Tatiščev in Stambulov.

Stambulov se je izrazil proti Tatiščevu, da bi bil zanj najlepši dan, kadar se Bolgarija sporazumi z Rusijo, toda ne upa, da bi se to sporazumljenje dalo doseči. On je v tem oziru storil vse, kar je bilo mogoče. Ministerski predsednik je Tatiščevu s solzami v očeh pripovedoval poslednji pogovor s Kaulbarsom. Nerazjašnjava zaslepljenost ruskega agenta zakrivila je ves razpor. Razen vojnega ministra Kantakucena ni noben Rus prav razumel Bolgarov, nobeden ni poznal pravih prijateljev Bolgarije. Kaulbars je bil prevzetan in neveden. Dal se je zapeljati od Cankova, kateri je, zaupač na Kaulbarsovo pomoč, odklonil predlog, da bi bil z dvema somišljenikoma ustopil v ministerstvo. Stambulov je tedaj očital Kaulbarsu, da ga je poslal car, da naredi spravo mej strankami, a dela le razpor, ker hoče vse podrediti najslabši stranki. Stambulov je pripovedoval Tatiščevu, da je bil Kaulbarsu dovolil, da se volitve odložé za jeden mesec, ali poslednji je zahteval, da se odložé za dva meseca. Največjo neprijetnost je pa napravil Kaulbars vladi, ko je odšel na potovanje po Bolgariji. Storila je vse potrebne naredbe za njegovo varnost, dobro vedoč, da Rusi zasedejo Bolgarsko, ko bi ga ubil razdraženi narod.

Ko so prišle v Varno ruske vojne ladije, pričakovali so regenti, da se ruski vojaki izkrcajo, in dali so povelje bolgarskim četam, da naj se umaknejo. Ko so regenti hoteli vedeti, koga želi Rusija za kneza, Kaulbars ni hotel nobenega imenovati, temveč je le regentom očital, da delajo, da bi bil zopet voljen Battenberžan. Stambulov mu je zagotovil, da ne mislijo voliti Battenberžana, niti bratov njegovih. Ko se je imelo sklicati sebranje, Kaulbars ni hotel več govoriti o volitvi kneza, temveč je na Cankova prigovarjanje izjavil, da je sebranje nezakonito. Ko je Valdemar odklonil volitev, sklenili so regenti, počakati z volitvijo, da se Rusija preveri, da so pripravljene ugoditi njenim željam. Kaulbars je pa pretrgal občevanje z regenti in ostavil Bolgarsko, ko so se začeli notranji boji. Ustaje so se

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Naročuje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

Upravništvo „Stov. Naroda“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

29. septembra.

Pri **Mallé**: Trump, Schweritz, Leinkauf, Essigman, Baumgärtner, Kaiser z Dunaja. — Mannheim iz Berolina. — Kren, Tschinkl iz Kočevja. — Supančič iz Prage. — Joloček iz Karlova.

Pri **Stonu**: Bopp, Schwarz, Fausig, Nevikluf z Dunaja. — Scott iz Londona. — Rovis, Cochini iz Trsta. — Dr. Sayer iz Metlike. — Russ iz Kranja. — Manhart iz Gradca. — Gamer iz Solnograda. — Mally iz Zagorja. — Lengel iz Velike Kaniže.

Pri **avstrijskem cesarju**: Kaneman, Punčah, Erfurt iz Dolenje Idrije.

Pri **bavarskem dvoru**: Kobal iz Postojne.

Pri **južnem kolodvoru**: Marasič, Bertossi z Reke. — Cernak iz Pulja. — Norrman z Dunaja. — Metzio iz Trsta. — Fink iz Kranja. — Sagore iz Št. Jerneja. — Müller iz Celovca. — Lenc iz Št. Martina.

Umrlj so v Ljubljani:

29. septembra: Marija Bozljaj, delavčeva žena, 38 let, in Valentin Contabene, zidar, 55 let, za telesno poškodbo ob Gruberjevi ulici pri zgradbi vojašnice. — Ivan Tea, zidar, 44 let, Dunajska cesta št. 20, za pretresenjem možganov. — Uršula Terpotec, užitijskega paznika žena, 67 let, Rožne ulice št. 39, za starostjo.

V deželni bolnici:

29. septembra: Angelo Merlo, oglar, 50 let, za kapjo.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
29. sept.	7. zjutraj	741.3 mm.	8.8° C	brezv.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	740.6 mm.	22.6° C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	740.0 mm.	16.0° C	sl. jz.	jas.	

Srednja temperatura 15.8°, za 2.0° nad normalom.

Dunajska borza

dné 30. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 87.60	—	gld. 88.05
Srebrna renta	88.10	—	88.40
Zlata renta	106.70	—	106.79
5% marčna renta	101.10	—	101.25
Akcije narodne banke	963.—	—	959.—
Kreditne akcije	308.—	—	307.75
London	112.60	—	112.50
Srebro	—	—	—
Napol.	8.90	—	8.88
C. kr. cekini	5.36	—	5.35
Nemske marke	55.25	—	55.20
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 131	gld. —	kr. —
Državne srečke iz l. 1864	100	178	80
Ogerska zlata renta 4%	100	80	50
Ogerska papirna renta 5%	98	95	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 121	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	113	—	—
Kreditne srečke	100 gld. 185	—	—
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	166	—
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	218	—	—

Odprije pekarije in prodaja moke.

Usojam si p. n. občinstvo in gospodom gostilničarjem naznanjati, da odprem dne 1. oktobra t. l. v svojej hiši

v Florijanskih ulicah št. 12

pekarijo in prodajo moke.

Prizadeval si bodem svojim p. n. naročnikom postreči s **fino pekarijo**, s svežim **belim** in **črnim kruhom na vago** in v štrucah, z izvrstnim **rženim kruhom** itd. po najnižjih cenah. **Na zahtevanje pošiljam kruh tudi na dom.** — Peče se tudi domač kruh. — Zajedno opozarjam častite gospodinje na svojo **bogato zalogo vsakovrstne moke.**

Z odličnim spoštovanjem

(729—1)

Karol Žužek.

Dr. Friderika Lengiel-a Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrtja njeno deblo, je od pamtiveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer ž njim obraz ali drugi deli polti, ločijo se že drugi dan neznatne luskinje od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgladi na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rudečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (179—39)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkóczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Heun, Dunaj, X.**

Za posipna dela lokalne železnice Ljubljana-Kamnik vsprejme se

100 dobrih delavcev.

Vpraša se lahko slednji dan od 1—3. ure popoldne pri stavbinskem asistentu **J. Weger-ji** na **Ježici** (v mitnici).

(724—2)

Stavbinsko podjetje.

Pri **Karol-u Till-u** v Špitaliskih ulicah št. 10 izšel je ravnokar:

Prirodopis

v podobah.

Zivalstvo v 250 podobah v porabo pri nazornem nauku

s slovensko in latinsko terminologijo, s 23 tablicami na močnem kartonskem papirju in platnenem pregibu z jako lepo naslovno podobo.

Cena 3 gld. (701—9)

JANEZ OGRIS

puškar

(341—44)

v Borovljah na Koroškem (Ferlach in Kärnten)

priporoča vsakovrstne dobre puške iz svoje delavnice. Ob jednem naznanja, da tudi prenareja kresne puške na puške zadovke (Hinterlader) in prevzame druga popravila po najnižjih cenah.

Genike s podobami dopošilja brezplačno in franko.

Št. 17.554.

(727—2)

Plinovi motor na prodaj!

V četrtek dné 9. oktobra 1890 dopoldne ob 10. uri se bode v mestni klavnici postavljeni

plinovi motor 2 konjskih sil sistem „Otto“ prodal potom očitne dražbe.

K tej dražbi, ki se bode vršila ob določeni uri v **mestni klavnici**, vabijo se kupci z dostavkom, da podpisana mestna občina do dneva dražbe vsprejema tudi pismene kupne ponudbe.

Mestna občina v Ljubljani dne 25. septembra 1890.

Dunajske razstavne

srečke à 1 gold.

Le malo jih je še!

11 srečk 10 gld.
6 srečk 5 gld. 50 kr.

Glavni dobitek

50.000

gold. vrednosti.

(699—14)

Žrebanje že 15. dne oktobra.

Srečke à 1 gold. dobivajo se v Ljubljani pri **G. C. MAYER-ji.**